

ger i denne Sag, er Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skulle tage de 3,000 Rd. af de 11,000 Rd. eller ikke, skal jeg gjøre ham opmærksom paa, at der i dette Vædringsforslag ligger 22,000 Rd.; thi som bekendt bestaaer den omtalte Lov til Udgangen af 1872, altsaa i 2 Aar efter den Tid, vort Forslag bestemmer, og 11,000 Rd. om Aaret udgjør for 2 Aar 22,000 Rd. — Skulde der blive Spørgsmaal om et Valg mellem Præmiesystemet og Væddeløb, er det ganske vist, at jeg vilde foretrække Præmiesystemet, men det kan godt bestaae, fordi Staten ikke giver Tilskud; med den Opkomst, der er i Landet, kan det godt bestaae ad Frivillighedens Veie, medens derimod Væddeløb er af saa tydfø Oprindelse, at vistnok kun saa ganske Mænd ville sætte Pris derpaa.

A. Sage: Saavel af, hvad der er blevet sagt forleden af det ærede Medlem for Sorø (Holfstein), som af nogle Uttringer af den høitærede Minister idag skulde jeg næsten troe, at man har mig mistænkt for, at jeg vil see at faae Præmiesystemet affattet for at indføre Væddeløb. For mig maa man holde saa mange Væddeløb, man vil, over hele Landet, naar blot Staten ikke har Noget dermed at bestille. Det er atter et Stridsspørgsmaal, om det er en god Veie at gaae for at forædle Hesteavl, at holde disse Væddeløb. Det kan aldrig blive en god Veie, naar det bliver til et saadant Hazardspil, som det ærede Medlem sidst omtalte; men jeg troer ikke, at Faren derfor er stor her, og jeg troer heller ikke, at vi have en saadan Overflodighed af Penge, at man kunde drive det til noget Stort, selv om man vilde. Forresten kunne Væddeløbene nok have gjort deres Nytte i det Land, hvor de have bestaaet saalænge; men det er jo unyttigt nu at forhandle herom. Den høitærede Minister og jeg ere af grundforskjellig Mening om, hvorvidt Loven af 1852 er god eller ikke, det behøver jeg ikke at sige et Ord om. Jeg antager, at Loven af 1852 var gal, og at den af 1862 var gal, og at de Penge, vi i den Anledning give ud paa Finantsloven, ere urigtig udgivne. Den ærede Minister vil have mig til at reise omkring i Landet og see, i

hvilken udmærket Tilstand vor Hesteavl er. Men for det Første kan det ikke hjælpe, da jeg ikke er hesteflog, og dernæst vilde der naturligvis fra begge Sider møde mig saa forskjellige Meninger, at jeg vilde komme tilbage med usorrettet Sag. Men det turde dog vel staae fast, at der er en almindelig Mening hos Fleertallet i Landet om, at alle vore Forsøg paa at holde kongelige Hingste af mere eller mindre ædelt Blod ere mislykkede. Naar den ærede Minister vil tillade mig det, saa vil jeg sige ham, at jeg for et Par Dage siden fik et Brev, som taler om Hingstene paa Stutteriet, og som meddeler, at den ærede Minister selv nylig har kjøbt en spatlam Hingst derfra. Skulde dette være Tilfældet, vilde det dog være et ganske besynderligt Træl i denne Sag. Jeg har havt saamange Beviser paa, at det er en Ulykke for vor Hesteavl, at man bestandig har vallet og kvælet mellem de Hingste, man skulde have; Een vilde have Yorkshire, en Anden den Slags, en Tredie den Slags. Man har ikke nogenfinde fra Statens Side gjort Forsøg paa at anskaffe virkelig udmærkede Dyr; nei, man har ikke turdet komme frem med Begjæring om de store Bevillinger, som vilde udfordres til at anskaffe virkelig ædle Dyr, og det kan jo være ganske rigtigt, at man har undladt det; men saa skulde man ogsaa have undladt at anskaffe de daarlige Dyr, som umulig have kunnet hjælpe paa vor Hesteavl. Jeg vil gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at de Hingste, der virkelig have Chance for sig til at kunne udrette Noget til at forbedre et Lands Hesteavl, ere meget dyre. Der er i disse Dage solgt en tre Aars Plag for 45,000 Rd. En saa stor Sum troer jeg ikke, at denne Forsamling vilde give ud dertil. Den ærede Minister siger, at man har gjort vel i at indføre ædelt Blod. Sa, men det gaaer med Heste som med Mennesker: der er Meget, der kaldes ædelt Blod uden egentlig at være det, og jeg troer, at det Blod, der er kommet herind fra Udlandet, er overmaade uædelt. Jeg veed ikke, hvorledes den Sag nu staaer, som jeg med et Par Ord skal omtale. For ganske faa Aar siden fik Hs. Maj. Kongen sine Heste fra Udlandet; idetmindste indførtes der i en Række af Aar Heste til Hs.